

«Γενναίοι Πλοίαρχοι της Ελλάδος

Συμπατριώται! προς σας αποτεινεί η Ελλάς, η δυστυχής ημών μήτηρ και πατρίς, την φωνήν της. Περικυκλουμένη πανταχόθεν από παντοία δεινά, εις σας επιστηρίζει την άγκυραν των ελπίδων της, και από σας μόνον προσμένει μικράν ελάφρωσιν των δυστυχιών της. Η ιδική σας γενναιότης διετήρησεν έως σήμερον το εθνικόν εκείνο φρόνημα, το οποίον ανέδειξέ ποτε τους προπάτοράς μας Έλληνας υπερτέρους πάντων των εθνών. Η ιδική σας αφοβία και ευτολμία απεκατέστησε το ελληνικόν όνομα σεβαστόν εις όλον τον κόσμον, και τα εισέτι ζωντανά κατορθώματά σας απέδειξαν τρανώτατα, ότι το ελληνικόν έθνο ου μόνον δεν εξαλείφθη από τον κώδικα των εθνών, ως [σ. 223] πολλοί το νομίζουσιν, αλλ' ότι μάλιστα εμπνευσμένον από το αυτό πνέυμα της φιλοπατρίας, το οποίον εδόξασε τους προπάτοράς του και τους ωδήγησεν εις τον ναόν της αθανασίας, καταφρονεί τους μεγαλωτάτους κινδύνους και τρέχει με γιγανταία βήματα εις το αυτό στάδιον, μιμούμενον τας αρετάς εκείνων.

Αλλ' εν ώ της Ευρώπης όλης αι φιλόανθρωποι Διοικήσεις, όσαι θεωρούσι την άθικτον ιερότητα των εθνικών διακαιωμάτων ως την μόνην βάση της ευδαιμονίας παντός έθνους, μας δίδουσι καθημερινώς σημεία προφανέστατα της μεγάλης των χαράς δια τας προόδους της πατρίδος μας, η Αγγλία, η φιλοδέσποτος εκείνη και μισάνθρωπος, η εις τον ανώτατον βαθμόν φίλαντος Δύναμις, αγωνίζεται με παντοίους τρόπους, όχι μόνον εις τον ευροούντα δρόμον των ευτυχών προόδων μας να βάλη εμπόδια, αλλά και εντελή εξολοθρευμόν να μας επιφέρη. [...] Αύτη, όταν είδεν αναζωογονούμενον το εμπόριον των Γραικών, επρόβαλεν εις την υψηλήν Βουλήν, ότι ο δαυλός εκείνος, τον οποίον όλα τα έθνη ενόμιζαν σβυσμένον και καταπαραχωμένον εις την στάκτην, ήρχισε να αναδίδη σπινθήρας λαμπρούς και επαπειλούντας πυρκαϊάν μεγάλην. Αυτή και τώρα θεωρεί τόν επαυξάνοντα αριθμόν των εμπορικών ημών πλοίων με όμματα ζηλότυπα και φθονερά· γνωρίζει, ότι από σας μπορούν να γεννηθώσι πάλιν εκείνοι οι λαμπροί ήρωες της Σαλαμίνας, οι οποίοι με μικρότατον [σ. 224] αριθμόν πλοιαρίων εξωλόθρευσαν τους πολυαριθμούς στόλους των βααρβάρων, τους κατακαλύψαντας τας θαλάσσας της Ελλάδος, και προβλέπει τέλος πάντων, ότι από σας μόνον ημπορεί ποτε να εμποδισθεί εις το να εκτελέση τους μυσταρούς και φθοροποιούς σκοπούς της.

[...] Ναι, φίλτατοι ομογενείς, η ομόνοια είναι η μόνη ζωογόνος ψυχή, η μόνη ακαταμάχητος δύναμις οποιασδήποτε κοινωνίας. Αν οι προπάτορες ημών εφρόντιζαν να φυλάξη έκαστος την μερικήν του πατρίδα την νήσον του ή το άτομόν τους μόνον, βέβαια ήθελον εξολοθρευθή εν ροπή οφθαλού από τους βαρβάρους, και ούτε κάν τό όνομά των ήθελεν ονομάζεσθαι σήμερον [...]

Υδριώται, Σπετσιώται, ψαριανοί κα πάντες οι πλοίαρχοι της Ελλάδος, ο κίνδυνος είναι εγγύς, ο εξολοθρευμός σας απαραίτητος, άν δεν προλάβετε να ετοιμασθήτε. Τα προς την πατρίδα ιερά χρέη με παρακινούσι να σας το προειδοποιήσω και να σας προβάλω την γνώμην μου. Ακούσατέ την, βάλετέ την εις πράξιν, και σας ορκίζομαι εις το όνομα της πατρίδος μας, ότι η σωτηρία σας είναι βεβαιωτάτη.

[...] Έκαστος πλοίαρχος ας νομίξη εις το εξής χρέος του ιερώτατον το να ήναι πάσαν στιγμήν έτοιμος να τρέχη εις βοήθειαν των κινδυνευόντων ομογενών του, είτε εις λιμένα, [...]

Μακαρία, ως Ελλάς, εάν τα πιστά σου τέκνα ακούσωσι την φωνήν σου ταύτην!

«Το παρόν μου εσφραγίσθη και εδόθη εν Ισμαηλίω τη 8 σεπτ. 1820
Αλέξανδρος Υψηλάντης.